

Týsdaginn 10. júlí kl. 21.20

Land og synir

Arbeiðarar á vígvölli

Tað var við stórum áhuga, eg setti meg tilrættis at hyggja eftir samrøðuni við Willy Brandt, fyrrverandi rikiskanslara í Týsklandi, sum fekk Nobel-fríðarheiðurslønina fyri arbeiði sitt at skapa linna og avvápnna millum stórveldini. Hann hevur rættiliga barst á politiska vígvøllinum. Hóast 71 ára gamal og við 50 árum á baki innan politikk, so var kortini nógv áhugavert sagt um víðurskipti, sum politikarinn gjøgnum eitt langt liv hevur havt við at gera. Willy Brandt skuldi eisini svara fyri altjóða sosialistarørslunum, felagsmarknaðarviðurskipti, dupultavtaluna um uppseting av raketum, græsrotsrøsluna o.a., sum hann eftir spurningunum svaraði so gott, sum gjørligt. Eitt sindur vónsvikin verður tú, tá slíkur persónur sum Willy Brandt ikki fær meira spennandi spurningar enn hesar. Hann hevur virkað eitt langt liv og er kendur sum ógvuliga aktivur og gløgur persónur.

Vandin hjá slíkum almennum persónum er tó altíð til staðar, tí vit ikki kunnu góðtaka, at teir bert eru vanlig menniskju, sum aldurin eisini setir síni merki á.

Stríðið millum mann og kvinnu er neyvan áður myndað so skemtiligt sum í filminum undir hesum heitinum. Hóast tað í lýsingini frammanundan segðist, at filmurin kanska ikki var so stuttligur kortini, so haldi eg, at hann lýsti hesi menniskjansligu víðurskipti, sum bert ein skemtari kann gera tað.

Sendingina »Tað er leygarkvöld«, sá eg á fyrsta sinni hesaferð, og hóast nógv hevur verið at lisið í donsku bløðunum, so veit eg ikki rættiliga, um færoyingar halda, at hetta er gott leygardags-undirhald. Góðskan í sendingini er helst, at undirhaldið er ætlað til áskoðarar í øllum aldri, og sum soleiðis var væl valt. At danir hava umstøður at gera slíkt undirhald, sum varar í fleiri tímar, eina ferð um vikuna, er í sjálvum sær áhugavert! Fyri dønum er sendingin kanska meira viðkomandi, tí hon sigur frá hendingum, sum vóru í vikuni, tá sendingin varð gjørd. Henda var gjørd í mai mánaða, og tann sum ikki lesur donsk bløð, veit ikki, hvat síðað verður til. Tað fer helst inn gjøgnum eyga og oyra og út aftur. Tað er bara skemt fyri skemtið skyld, og tað er kanska eisini nóg mikið?

Sunnukvöldið sóu vit sendingina um Henrik, prins, sum kongaligur vígvallarárbeiðari. Henda frásøgnin, sum hevur verið gjørd gjøgnum nógv ár mánaðir, lýsti á sín hátt, hvat tað hevur at siga, at slíkir persónar geva fyrirkomulag og stovnum ans í útlandinum. Tað lættir um handels-sambandið. Danmark skal seljast, sum prinsurin tók til. Hann metti, at hetta arbeiðið hansara var PR á hægsta stigi. Kortini fær hann ikki nakran peningaligan vinning av hesum arbeiði, men noyðist at fáa burturav tí, sum Margretha, drottning, fær frá danska statinum.

Alice Westergaard, journalistur, spurdi nógvar næskar spurningar, men eftir sum Henrik, prinsur, er fyrrverandi diplomatur, so dugdi hann eisini at svara aftur, so hann kortini ikki hevði sagt ov nógv, tá avtornaði!

Margretha og synirnir vóru eisini við í sendingini, og ikki kann tað tigast burtur, at Henrik, prinsur, ikki fekk eitt bein til jøðina, so leingi sum konan var á skerminum. Hon hevur sera sterka persónliga styrki at senda út. Nærleikin millum hjúnni merktist rættiliga, og um tað hevur verið til frama fyri sjónvarps-upptøkuna, so eru tey eisini góðir sjónleikarar.

»Deyði læknans« enska krimisendiroðin er ógvuliga spennandi. Vanliga eru tað tyskar ella amerikanskir filmar vit siggja av slíkum slag, og tað er ikki altíð ein dygd! Bretar duga sera væl at gera filmar, og teir gera ikki brúk av larmandi bilhornum, skotum og ódramligum fylgjitónleiki. Í sjálvum sær áhugavert, at ein krimi sendiroð kann gerast so lagalig, uttan at spennuringurin fellur burtur.

Dagný Joensen

»Land og synir« er íslenskur filmur frá 1980. Hetta er fyrsti filmur, sum er gjørdur í Íslandi, við útlenskum leikrum og leikstjóra, fotografum o. s. fr.

Hövuðsleikarin er ungur bóndi, Einar, sum í vánaligum tíðum í 30 unum arvar ein skuldabundnan garð eftir gamla faðir sin. Hesin hevur eftir aldragomlum bóndasiði í stríð og strev vunnið sær til dagliga breyðið. Tíðirnar eru nú so nógv broyttar. Búskaparligu umstøðurnar versnaðar, og tá seyðurin fær sjúku, verða møguleikarnir við bóndahaldinum enn meira ótrygg. Tað slepst tí ikki undan, at Einar noyðist at flyta frá garðinum og umhvørvinum har. Hetta verður ikki gjørt við góðum. Eisini Einar er merktur av elligamla bóndamentanini og nærleikan til dýr og náttúrunar, har hann hevur búð alla sína tíð.

Einasti møguleiki hansara er at selja bóndagarðin og flyta til nærmasta býin. Spurningurin er bert, um vakra gentan í grannahúsinum vil flyta við honum.

»Land og synir« er ein innilig frágreiðing og myndan av einum umhvørvi, um Einar og hvørjar møguleikar hann hevur, tá hann skal velja.

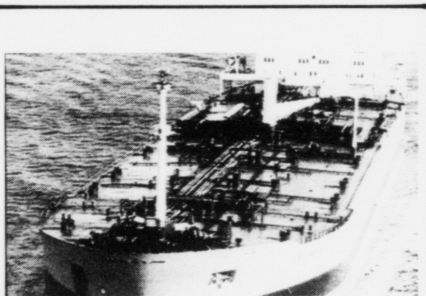
hvussu hann skal koma sær undan.

Filmurin er kensluliga stjørnaður og gevur inni-

Gyðna Ragnarsdóttir hevur leiklutin sum vakra gentan í grannahúsinum.

vist í myndunum fyri vøkrú íslensku náttúruni.

Týsdagur 10. júlí kl. 19.55

Handilsflotin í mótwindi

Fleiri donsk skipafeløg hava í seinastuni alment kunngjørt roknskapin, har vist er á eitt stórt yvirskot. Samstundis siga onnur feløg, at tey hava minst líka so stórt undirskot. Við hesum verður vist, at danski handelsflotin sum heild er í trongstöðu, siga reiðararnir. Tølin vísa eisini, at handelsflotin minskar.

TV-aktuelt í Danmark hevur kannað viðskiftini hjá handelsflotanum.

sjónvarp

Týsdaginn 10. júlí

19.30 Sjónvarp fyrri teg

19.55 SV-aktuelt

20.40 Skapa tær

21.20 Land og synir — ísl. filmur

22.55 Lagnusøgur

23.20 Liðugt

Týsdagur 10. júlí kl. 22.55

Lagnusøgur

Sendiroðin »Lagnusøgur« hevur hesaferð kendu sjónleikaravinnuna Joan Collins sum hövuðsleikara. Tað er sami persónur, sum spælir Alexis í »Dollars«. Í »Lagnusøgum« er Joan Collins fátæk sjónleikaravinnu Suzi Starr. Hon ger seg til fyrri leikstjóðararum Herbert

(Brewster Mason). Hon heldur, at Herbert ikki leggur í, at hon hevur aðrar, men her ger hon eitt mistak.

Í sendingini luttekur eisini onnur kend sjónleikaravinnu. Tað er Paulina Collins, sum er kend frá sendiroðini »Herskab og tjenestefolk«.